

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Koncem svojega slabotnega govora, s katerim sem vas pozdravil, me pred vsem še veže dolžnost, da tebi, visokočastiti gospod kapitelški vikar, izrekam dolžno zahvalo ter pojem zaslužen hvalo, da si škofijo tako modro in previdno vladal, dočim je bila osiročena. Naj ti večni in vsegamogočni Bog, od katerega pride vsak dobri dar, obilno plača tvojo skrb, katero si imel, in vsakojake križe in težave, katere si pretrpel. Častitam ti iz srca, da si se danes iznebil tolikega bremena, zlasti, ker ti vest lahko priča, da si vse jako dobro opravljal. V tem trenutju mi pač pride na misel beseda sv. cerkvenega učenika Jeronima: „Na boljem je, kdor visoko cerkveno čast zasluži, kakor kdor jo ima“.

Ali tudi vam vsem, prečastni gospodje stolni korarji, vem hvalo za blago sočutje, katero ste mi oznanjali z besedo in dejanjem že od prvega dne, ko ste izvedeli, da sem proglašen naslednik prerano umrlega škofa Jakoba Maksimilijana. Za gotovo se nadejam, da me boste vselej in vsikdar podpirali, se na me ozirali, mi svetovali in mi pomagali. Na križevih potih mi pomagajte križ nositi, kakor Simon Cirenejski Jezusu.

Spodobno se zahvaljujem tudi drugim častivrednim gospodom: dekanom, profesorjem bogoslovja, župnikom in vsem svetnim duhovnikom, ki me zdaj tukaj v moji stolni cerkvi, kakor živi venec obdajajo.

Isto tako vas pozdravljam, častiti redovni duhovniki. Kdo bi naj dvomil na tem, da je redovno življenje cvet v vrtu sv. katoliške cerkve? Zato si pa bodite svesti moje očetovske ljubezni, dočim boste mojim ovcam dajali lep izgled ter lepo redno živeli. Tisti glas, katerega bom jaz navzdignil, naj pojejo vsak čas tudi lepo vbrane strune na vaših citrah.

Še tudi vas, ljubi gospodje bogoslovci, ki v mojem duhovnem semenišču živite, se naj moja beseda spominja. Bodite taki in enaki, kakor je bil sv. Bazilij, o katerem sv. Gregor svedoči, da je bil že duhovnik, preden je bil posvečen. Posnemajte tega velicega bogoslovca ter se vedno vadite svete učenosti in čednostnega življenja. Semenščani ste, — to je pomenljiva beseda. Prav zato so se namreč semenišča ustanovila, da se iz njih dobivajo zlahtne mladike, ki se presajajo v vrt škofije, da ga okinčajo ter storijo plodnega in cvetočega.

Slednjič vam vsem v znak edinosti podajam desnico svojo in sklepam svoj govor ter molim: O najvišji duhovnik, večni pastir Jezus Kristus, ki si nas rešil s svojo predrago krvjo, napolni mene in brate moje z božjo milostjo, da naj bo vse, kar mislimo in želimo, kar go-

vorimo in včiniimo, Bogu v čast, nam pa v dušno izveličanje. Tistega miru, ki ga svet dati ne more, daj nam več in več!

Med menoj in med vami tedaj naj vlada mir in milost Boga očeta našega in Gospoda našega Jezusa Kristusa. Amen! Tako naj bo!

Kadar veliki zvon zvoni in odzvoni, še njegov glas dolgo po zraku bobni in doni, prav tako so resnobne in vendar očetovske besede novega našega pastirja mogočno odmevale v naših srcih. Radi smo priznavali, da je nov veliki zvon, ki bode odzdaj oznanjal božji glas po naši slovenski škofiji, izlit iz jake in zlahtne kovine. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Perjad v spomladi.

Po zimi se nabere več nesnage v kurnikih in zato je treba le-te brž, ko se da, osnažiti in pod ralice, na katerih sedé v noči kure, naj se potrosi peska. Ker so spomladi radi vetrovi, naj gospodinja pazi na to, da ji ne bodo kure preveč na vetru. Bolj ko je v spomladi kurje prenočišče toplo, več in prej bodo kure nesle.

Kar se tiče krmljenja, mora se tistim kuram, ki so že za jajca, dajati tacihi reči, ki jim pomagajo delati luščinje, tedaj pred vsem apna. Ako se pa katera kura že naprej odloči, da naj sedi, taki ni treba posebne piče, vendar naj ji je ne manjka. Preveč pa se naj kuram ne daje piče v tem času, nekaj za to ne, ker si je najdejo več ali manj same, ako se izpustijo na prosto, nekaj pa zato ne, ker bi postale preveč debele in bi ne nesle posebno veliko. V jutrih naj se daje kuram kaj mehkega, najbolje če je malo še toplo, o poludne pa še zrnja za take kure, ki nesó. Kje kaki odpadki od mesa in zelenjadi storé jim tudi prav dobro. Gnjezda se napravijo iz desek in tako, da jih je mogoče osnažiti in va-nje se položi kako jajce iz lesa ali še bolje izpihne se pravo jajce, potem pa napolni z mavcem.

Enako se ravna z gosmi in z racami, samo pri zadnjih se izgodi rado, da nesó kje v kakem grmu pri vodi in zato jih je treba, dokler še niso jele nesti, držati bolj pri domu. Ako pa so že jele nesti doma, potem bodo se rade vrnile v gujezdo, v katerem so prvo jajce iznesle.

Sejmovi. Dne 20. marcija pri sv. Barbari v Halozah, v Studencih pri Mariboru pri sv. Barbari pri Konjicah in v Zibiki. Dne 21. marcija pri sv. Jederti nad Laškim trgom in v Rogateci. Dne 22. marcija v Šentilji pri Šoštanji, v Ločah, v Marenbergu in v Rušah. Dne 26. marcija v Dobovi in v Teherjah. Dne 27. mar-